

kan modtage! Derefter er det rigtigt, at der maa gøres noget og maa gøres noget hurtigt for at afhjælpe denne Mangel. Derfor kan jeg sige, at det, Diskussionen har drejet sig om, var i Virkeligheden dette: Skulle vi bygge Rytterkasernen i Odense om, eller skulle vi bygge et nyt Fængsel i Odense? Det kunde ligge mange andre Steder, men jeg skal sige, hvorfor vi ere blevne staaende ved Nyborg.

Jeg skal minde om, hvordan det hele er gaaet, og jeg skal navnlig straks betone, naar enkelte Medlemmer troede, at jeg her havde fejlet Kommissionen flot til Side, at det kunde aldrig i Evighed falde mig ind. Ærede Medlemmer vide godt, at den Slags Ting vilde jeg ikke indlade mig paa. Der har hele Tiden hersket den skønneste Enighed mellem Kommissionen — jeg tænker her paa Fængselsdirektøren — og mig, og jeg har selvfølgelig ikke villet forandre et Komma i Kommissionens Betænkning. Jeg saa selvfølgelig godt at ærede Medlemmer her i Tinget vilde komme og holde mig den for Øje, og det havde kun kostet mig et Ord, saa var den ikke bleven trykt. Men loyalt lagde jeg det hele paa Bordet. Naturligvis kunde jeg have forhindret Fængselsdirektøren i at udgive den, men jeg havde intet imod, at det hele blev lagt frem. Det skal netop lægges frem, saa ærede Medlemmer kunne se det.

Motiverne til Lovforslaget ere ikke fra først af skrevne med et Fængsel i Odense for Øje, men med det nuværende for Øje. Kommissionens Opgave var oprindelig en ganske anden. Kommissionens Opgave var den, som det vistnok ogsaa staaar antydet, at den skulde undersøge alt, hvad der var af Muligheder for at komme saa billigt til en Strafanstalt som muligt. Det var den Opgave, jeg stillede den. Jeg gjorde opmærksom paa, at der nu blev Kaserne ledige, f. Eks. Kronprinsesse-gades Kaserne og forskellige andre Steder i Byen. Jeg har nævnt Fødselsstiftelsen, og vi have ogsaa haft andre Idéer. Vi have tænkt paa de smaa Øer ved Bornholm, Christiansø og lignende. Jeg sagde: Lad os undersøge, om det er muligt at skaffe Plads, saa vi hurtigt og billigt kunne afhjælpe den Fængselsmangel, der er. Det var den Opgave, jeg stillede, og det begyndte med, at jeg absolut nægtede

at gaa med til et nyt Fængsel. Jeg tror jeg har sagt her — det findes vist et Sted i Rigsdagstidenden —, at det var min Tanke, at jeg vilde se at afhjælpe Fængselsmangelen paa anden Maade. Den eneste Mulighed, der saa viste sig at foreligge, var Odense. Alt det andet kasserede Fængselsdirektoratet, og sikkert med fuld Ret. Saa tog Kommissionen over og saa paa Odense, og naturligvis maatte den forhandle med Odense Kommune i Detailler om Prisen paa Grunden. Det er dog det første, man maa gøre, naar man vil se, hvad noget kan bruges til, at faa at vide, hvad Grunden koster. Saa udarbejdedes dette Forslag, og jeg tror oven i Købet, at Betænkningen er underskrevet, før jeg havde været i Odense. I alt Fald var det vist i de samme Dage. Jeg tror, det var den 14. Februar, jeg var i Odense, eller maaske var det otte Dage før. Men det Resultat, jeg kom til, var, at det var ikke økonomisk rigtigt at lægge Fængselet i Odense, og jeg tør nok sige, at det Hensyn er taget, som navnlig det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) gjorde gældende, at man skulde iagttage al mulig Økonomi. Det var maaske en noget ironisk eller spydisk Hentydning til, at det gjorde Regeringen ikke. Jeg skal dertil svare, at jeg altid i min Embedsgering har haft for Øje at sørge for, hvor som helst jeg kunde, at tage økonomiske Hensyn — det anerkendte det ærede Medlem for Resten ogsaa —, og jeg har ogsaa gjort det her. Men der er en Ting, jeg tillige altid har haft for Øje, og det er, at Foranstaltningen skal være forsvarlig, thi ellers bliver det hele meget dyrere. En uforsvarlig Økonomi fører navnlig for en Stat til, at man kommer af med mange flere Penge, end man ellers vilde, og jeg har ikke ment det rigtigt at bygge Kasernen i Odense om i Relation til at bygge et ganske nyt Fængsel.

Jeg indrømmer, at en Fængselsbygning kan blive hurtigere ordnet i Odense end andetsteds, og det er selvfølgelig en Fordel. Men alligevel mener jeg, at et nyt Fængsel — for min Skyld kan det ligge hvor som helst — under samme Forhold som i Nyborg er forsvarligst. Derfor kunne vi diskutere Sagen ganske rolig og med al mulig Saglighed, thi det er udelukkende